Chương 293: Giải Đấu Năm Nhất (5) - Reinhardt & Scarlett

(Số từ: 3435)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

2:12 AM 13/04/2023

"Reinhardt? Tao nghe nói hắn có sức mạnh siêu nhiên."

"Đó là gian lận, phải không?"

"Mày đã thật sự nói điều đó phải không?"

"À, không. Ý tôi là... tôi xin lỗi."

Richard Howlman cáu kỉnh rồi cúi đầu xuống.

Trong tứ kết, Richard không thắng nổi một set nào và tỏ ra khá tức giận. Trước khi đối thủ của mình phải sử dụng [Tăng cường sức mạnh ma thuật], Richard đã cảm nhận được thất bại của mình.

Richard bị một thế lực lạ nào đó đẩy lùi, vô tình tạo ra những khoảng trống dẫn đến thất bại.

Thiếu thông tin về đối thủ cũng là một sai lầm.

Vì vậy, khi Richard nhìn vào nó, Reinhardt đã là một người sử dụng [sức mạnh siêu nhiên] ngay từ đầu.

Thật không công bằng.

Tại sao Richard, một người đã rèn luyện siêng năng và trung thực, lại phải thua một điều vô lý và vô lý như vậy?

Richard Howlman nghiến răng với đôi mắt mở to. Nếu không nhờ [sức mạnh siêu nhiên], Richard đã thắng rồi. Bản thân có thể đã nghiền nát đối thủ của mình. Nhưng một cái cớ như vậy cuối cùng là vô ích.

Richard Howlman lúc này đang ở trong ký túc xá của Erizon Class, một trong những lớp bình thường.

Cả bạn cùng lớp và senpai đều tập hợp lại.

Mặc dù là chùa, nhưng là thời gian lễ hội, các phương diện tương đối lỏng lẻo, cho nên bọn họ tụ tập ở ký túc xá uống rượu.

So với Royal Class thì hơi thiếu thốn nhưng vẫn là Temple nên không gian cũng không quá chật chội.

Họ dường như là những sinh viên không đặc biệt siêng năng trong đời sống ở Temple.

Một senpai, trông giống như thủ lĩnh của cuộc tụ tập, rót một ly rượu đầy cho Richard Howlman, người suýt trở thành nhân vật chính ngày hôm nay nhưng cuối cùng lại thua cuộc vì biến số mang tên Reinhardt.

-Gâu, gâu, gâu

"Dù sao thì cậu cũng phải giữ lời hứa đúng không?"

"À, cái đó... Ùm, lời hứa?"

"Cậu nói rằng mình sẽ tham gia cuộc thi Cosplay Nữ Sinh nếu không lọt vào top 4 phải không?"

Lý do mà cuộc thi Cosplay Nữ Sinh luôn có một sự nổi tiếng kỳ lạ là vì người ta đã sử dụng nó cho những trò chơi phạt đền như thế này. Họ sẽ có một trận đấu với nhau, và những người tham gia sẽ luôn ở đó để chế nhạo kẻ thua cuộc.

Kẻ bị cười nhạo, kẻ bị cười nhạo.

Đó là lý do tại sao những người tham gia cuộc thi Cosplay Nữ Sinh thường kết thúc với bầu không khí như thế này.

Cách đây không lâu, Richard Howlman đã tự tin nhận cược.

Đương nhiên, hắn không nghĩ tới lúc đó tình huống sẽ biến thành như vậy.

Tự tin quá mức sẽ mang lại bất hạnh.

Mặt Richard Howlman tái nhợt.

"À, không! Tại sao tôi phải làm thế?!"

"Không phải tôi đã nói tôi sẽ tham gia cuộc thi Cosplay Nữ Sinh nếu cậu lọt vào top 4 sao? Cậu nói ngược lại đúng không? Này, có ai ở đây chưa nghe thấy không? Giơ tay lên nếu không nghe thấy. không."

Thử thách nhịn cười cuối cùng bắt đầu.

Dù tính cách của Richard Howlman có nổi loạn đến đâu, không có gan đối đầu với senpai nhưng hắn ta lại đủ nổi loạn để đấm kẻ nào cười nhạo mình ở đây.

"À, tôi sẽ làm bất cứ điều gì anh nói với tôi, nhưng làm ơn, không phải cái này..."

"Tham gia cuộc thi Cosplay Nữ Sinh. Đó là tất cả những gì tôi yêu cầu từ cậu, punk."

Vị senpai nốc cạn ly rượu và thở ra. Trong khi Richard không biết phải làm gì, một học sinh năm nhất thận trọng lầm bẩm.

"Nhưng, không phải đăng ký cho cái đó đã đóng rồi sao?"

"["

Richard sắc mặt nhất thời tốt lên.

"Cậu không nghĩ rằng tôi biết điều đó sao? Này, họ sẽ chấp nhận các đăng ký thậm chí một giờ trước cuộc thi."

Như thể không bao giờ có lối thoát ngay từ đầu, các sinh viên cuối cấp cười và có vẻ thích thú với tình huống này.

"Nếu cậu thắng, đó sẽ là một thảm họa! Cậu có thực sự nghĩ rằng mình sẽ làm được không? Cậu biết điều đó là không thể, phải không?"
Từ lúc bắt đầu.

Các sinh viên cuối cấp biết rằng không có cách nào một sinh viên lớp thường có thể tiến vào vòng bán kết trong một giải đấu mà các lớp đặc biệt rõ ràng sẽ tham gia.

'Đồ lừa đảo, Reinhardt!'

Richard Howlman đầy thù hận với Reinhardt, nhưng hắn ta không biết rằng họ sẽ gặp lại nhau.

Một ngày sau lễ hội bắt đầu.

—Thứ ba.

Đó là ngày diễn ra trận chung kết của giải đấu từng năm, và theo lẽ tự nhiên, các trận đấu của năm nhất sẽ bắt đầu trước.

Mặc dù ngày hôm qua cũng là sự kiện chính, nhưng điểm thu hút thực sự là ngày hôm nay. Vì vậy, hôm nay thậm chí còn có nhiều khán giả hơn ngày hôm qua, và chỗ ngồi chật cứng.

Có lẽ để tránh bị choáng ngợp, những người khác đã để tôi một mình hôm nay. Tuy nhiên, tất cả họ đều đang ngồi đâu đó trên khán đài. Không chỉ tôi mà Scarlett và Ludwig cũng thăng tiến nên tất cả sinh viên Royal Class năm nhất sẽ ngồi trên khán đài như hôm qua.

Cuối cùng, cả Royal Class và Orbis Class đều là sản phẩm của chủ nghĩa tinh hoa. Việc không một sinh viên lớp thường nào lọt vào danh sách những

ứng cử viên hàng đầu cuối cùng đã chứng minh rằng chủ nghĩa tinh hoa là đúng.

Tôi không chắc về điều đó.

Có khả năng cao là tôi sẽ đối đầu với Greyden Amorel trong trận chung kết. Ludwig dường như đã đưa ra một quyết định nào đó, nhưng ý chí thôi không nhất thiết dẫn đến sức mạnh, trừ những trường hợp đặc biệt như của tôi.

Nếu tôi sử dụng [Tăng cường sức mạnh ma thuật] để chống lại Scarlett, tôi cũng sẽ phải sử dụng nó để chống lại Greyden Amorel trong trận chung kết ngay sau đó.

Đó là trường hợp xấu nhất đối với tôi, người dễ bị tổn thương trong những trận chiến liên tiếp. Nếu tôi bất tỉnh, tôi sẽ bị loại.

Mặc dù vậy, tôi không thể cố gắng quá sức. Giải đấu cuối cùng là để kiếm điểm thành tích và trở nên mạnh mẽ hơn.

Sẽ thật lố bịch nếu tôi bị chấn thương không thể hồi phục trong khi cố gắng đạt được điểm thành tích.

Tôi chắc chắn không ở trong một tình huống thuận lợi. Tôi cầm trong tay con dao hai lưỡi lợi hại, nhưng nếu sử dụng không đúng cách, tôi không những có thể mất chức vô địch mà còn bị chấn thương.

Trong tình huống như vậy, vòng bán kết của giải đấu năm nhất bắt đầu với trận đấu đầu tiên.

-Trận bán kết giữa sinh viên Royal Class năm nhất Reinhardt và Scarlett sắp bắt đầu!

-Woawww!

Khi tiếng reo hò nổ ra, tôi đứng đối diện với một cô gái có mái tóc đỏ rực và đôi mắt đỏ rực.

Vũ khí của cô ấy là một thanh trường kiếm, kiểu dáng tương tự như của tôi. Tuy nhiên, thanh kiếm của cô ấy hơi ngắn và nhẹ hơn của tôi. Tuy nhiên, sự khác biệt về phạm vi tiếp cận không đáng kể.

Mặc dù Scarlett và tôi không tập luyện cùng nhau thường xuyên, nhưng chúng tôi đã có khá nhiều trận đấu tập trong các lớp kiếm thuật của chúng tôi trong học kỳ này.

Scarlett nhanh nhẹn, hoạt bát và sử dụng kiếm thuật dựa trên phản xạ tuyệt vời. Cô ấy tránh những cuộc chiến cạnh tranh sức mạnh, làm chệch hướng đường kiếm của đối thủ bằng kỹ năng xuất chúng hoặc đảo ngược đường kiếm bằng một cú búng tay để xuyên qua điểm yếu của họ.

Cô ấy dự đoán đường kiếm của đối thủ dựa trên các nguyên tắc cơ bản vững chắc và các đòn tấn công với độ chính xác như phản công.
Nguyên tắc cơ bản.

Đó là điều tôi chắc chắn thiếu.

Ellen, người có khả năng áp dụng mọi thứ từ những điều cơ bản, đã tóm tắt những điểm chính cho tôi. Trình độ kỹ năng hiện tại của tôi không tệ, nhưng tôi không xây dựng nó từ đầu.

Theo một cách nào đó, tôi là một sinh viên chỉ học cách giải quyết vấn đề. Tôi đã học được kết luận hơn là lý thuyết, giống như đây là câu trả lời trong tình huống này.

Mặt khác, Scarlett có một sự hiểu biết hoàn hảo về lý thuyết, điều này cho phép cô hiểu mọi vấn đề dựa trên lý thuyết đó.

Vấn đề bắt nguồn từ sự khác biệt tuyệt đối về thời gian đầu tư vào kiếm thuật. Đó là lý do tại sao tôi không nên ở vị trí này ngay từ đầu.

Nếu không nhờ có Ellen, không có [Sức mạnh Siêu nhiên] hay [Tăng cường sức mạnh ma thuật], thì tôi đã không thể có mặt ở đây.

Nhưng cuối cùng, tôi ở đây, và tôi phải đối mặt với Scarlett, người có lợi thế vượt trội về kỹ năng thực tế so với tôi.

Scarlett, một trong hai nữ chính trong nguyên tác và bị tẩy chay vì khí chất đáng ngại của mình, đã lấy lại được phần lớn sự tự tin đã mất.

Trong bản gốc, đó là Ludwig. Nhưng bây giờ, Charlotte là người dẫn dắt Scarlett. Cô gái tóc đỏ nhìn tôi.

"Reinhardt."

"...Vâng?"

Scarlett nói trước khi tấn công.

Khán giả không thể nghe thấy cuộc trò chuyện của chúng tôi.

"Cậu là thần tượng của tôi."

"...Cái gì?"

Tôi không khỏi sửng sốt trước nhận xét bất ngờ đó.

Tuy nhiên, tôi hiểu ý của cô ấy.

Cả Scarlett và tôi đều có chung xuất phát khiêm tốn.

"Tôi sợ bị trục xuất khỏi Temple, nhưng cậu luôn tỏ ra tự tin như thể điều đó không thành vấn đề."

Scarlett đã ở đó khi tôi đấu tay đôi với một sinh viên năm ba tên là Meiatun.

Đó là khoảng thời gian mà tôi và Scarlett không có mối liên hệ hay mối quan hệ nào.

Cuộc đọ sức đó diễn ra trong ký túc xá Class A. Khi đó, Scarlett, người vẫn đang bị quấy rối, đã theo dõi trận đấu tay đôi của tôi cho đến phút cuối cùng, bất chấp lời chế nhạo của Erich.

Sau đó, mặc dù không còn liên lạc gì với Scarlett nữa, nhưng tôi biết cô ấy có thiện chí gì đó đối với tôi.

Khi tôi bị thương, cô ấy sẽ đến thăm và trò chuyện ngắn về nhiều chủ đề khác nhau.

Không hẳn là cô ấy thích tôi, nhưng đó là một cảm giác khác. Chúng tôi băng qua những con đường khác nhau và trao đổi những câu chuyện vặt vãnh. Tôi cảm thấy rằng Scarlett bằng cách nào đó đánh giá cao tôi.

"Nhìn thấy cậu làm tôi suy nghĩ."

"Điểm yếu của tôi không phải vì xuất thân, mà đơn giản là vì tôi yếu đuối."

"Làm như vậy cũng được, làm như vậy cũng được, cho dù có bị đuổi học cũng không quan trọng."

"Không phải ai cũng thích cậu. Nhưng sau đó, một lần nữa, không phải ai cũng ghét cậu."

"Miễn là cậu sống một cuộc sống tự tin, cậu có thể đạt được điều gì đó, và ngay cả khi cậu bị nhiều người ghét bỏ, cũng không sao miễn là cậu không làm điều gì đó đáng để mọi người ghét bỏ. Vì không phải ai cũng ghét cậu, mà sẽ có người thích cậu."

"Cũng như không thể khiến mọi người thích tôi, cũng như không thể khiến mọi người ghét tôi. Tôi đã học được điều đó bằng cách quan sát cậu."

"Sau khi gặp cậu, tôi đã cố gắng thay đổi. Tôi không thể thay đổi hoàn toàn, nhưng tôi đang cố

gắng thay đổi từng chút một. Bởi vì cậu có thể làm được, tôi nghĩ mình cũng có thể làm được và tôi phải làm được."

Tôi cứ tưởng chính Charlotte đã thay đổi Scarlett. Nhưng không phải vậy.

Scarlett và tôi không có mối liên hệ nào, nhưng cô ấy nhận ra rằng cô ấy có thể sống như tôi.

Vì vậy, cô ấy đang trong quá trình thay đổi. Scarlett, người đã đến Temple, giờ đang tham gia giải đấu năm nhất.

Cuối cùng, cả hai đều cố gắng chứng tỏ bản thân theo một cách nào đó.

Scarlett muốn chứng minh một điều.

"Tôi xin lỗi. Đây không phải là nơi để nói chuyện. Nhưng tôi thực sự muốn nói điều đó."

Tôi nghĩ rằng việc Scarlett tham gia giải đấu là nhằm mục đích trở thành đối thủ của tôi trong đấu trường này.

"Thật vinh dự khi được là đối thủ của cậu ở đây."

Vô tình, tôi đã trở thành thần tượng của Scarlett.

Scarlett chĩa kiếm vào tôi.

Scarlett, nãy giờ vẫn nói năng tử tế, giờ mắt tối sầm lại và vẻ mặt đanh lại.

"Tôi sẽ tung hết sức mình."

Khi phần giới thiệu không nghe được kéo dài, khán giả đang xì xầm im lặng khi Scarlett bước ra một bước.

Quyết tâm làm hết sức mình của Scarlett đã khác trước. Nó cũng khác với những gì tôi gặp phải trong các trận đấu tập.

Nơi này là sân vận động chính.

Một nơi mà bạn có thể tấn công với ý định giết đối thủ của mình.

Chẳng mấy chốc, đó là nơi bạn có thể giải phóng mọi thứ bạn có để chế ngự đối thủ.

"Đó sẽ là một sự tôn trọng của tôi dành cho cậu."

—Scarlett.

Cô gái đỏ thẫm tấn công tôi.

Khi cô ấy lao về phía tôi, tôi cảm thấy đôi mắt đỏ của cô ấy xuyên qua không khí như thể vạch ra một quỹ đạo.

*Kang!

"Ăc!"

Với một áp lực to lớn trên tay, tôi cảm thấy vô cùng khó chịu.

[Tự đề xuất]

Nó không hoạt động.

"[Sức mạnh siêu nhiên] là vô dụng đối với tôi."

Scarlett không phải là người sử dụng [sức mạnh siêu nhiên].

Tuy nhiên, cũng không chính xác khi nói cô ấy cũng vậy.

Tài năng của cô chắc chắn có liên quan đến [sức mạnh siêu nhiên].

—Kiếm sĩ đỏ thẫm, Scarlett.

Tài năng của cô ấy là khả năng [miễn nhiễm].

Ban đầu được đặt tên là [Spellbreaker] trong tài liệu nguồn.

Ma thuật và [sức mạnh siêu nhiên] không có tác dụng với cô ấy.

Biệt danh "Phù thủy" dành cho Scarlett ngay từ đầu đã chẳng có ý nghĩa gì.

Về cơ bản, Scarlett miễn nhiễm với tất cả các loại [ma thuật tinh thần] và thậm chí tấn công ma thuật bằng cơ thể trần của mình.

Cô vô hiệu hóa tất cả [sức mạnh siêu nhiên].

Biệt danh "Phù thủy" dành cho Scarlett, người có khả năng kháng phép cực cao, ngay từ đầu đã là vô nghĩa.

Tất nhiên, cơ thể cô không hoàn toàn miễn nhiễm với ma thuật. Nếu đúng như vậy, cô ấy sẽ vô hiệu hóa kết giới ma thuật của sân vận động này. [Sức mạnh kháng ma thuật] có thể điều chỉnh. Khi bị đẩy đến giới hạn, nó sẽ trở thành trạng thái miễn dịch.

[Sức mạnh kháng ma thuật] chắc chắn tồn tại và có thể được đào tạo.

Tuy nhiên, chỉ có hai người trên thế giới này có khả năng chống lại [sức mạnh siêu nhiên].

Một người là Ellen Artorius, người có khả năng chống lại [sức mạnh siêu nhiên], và người kia là Scarlett. Và tài năng [Miễn nhiễm] của Scarlett vượt trội một cách áp đảo.

Đó là lý do tại sao tài năng của Scarlett không phát triển. Không có chỗ cho sự phát triển của sức mạnh chống ma thuật ở cấp độ miễn dịch và khả năng chống lại [sức mạnh siêu nhiên].

Nhưng nó đã hoạt động.

Tôi giữ vẻ mặt nghiêm túc và giữ khoảng cách với Scarlett.

[Tự đề xuất] không phải là khả năng ảnh hưởng đến người khác mà là khả năng ảnh hưởng đến chính tôi.

Tuy nhiên, thực tế là [Tự đề xuất], một sức mạnh giúp nâng cao bản thân hơn là tấn công Scarlett, không kích hoạt, có nghĩa là sức đề kháng siêu nhiên của Scarlett đang ảnh hưởng đến môi trường xung quanh.

Cho dù khả năng kháng ma thuật cao đến đâu, người ta chỉ có thể chống lại ma thuật được sử dụng cho chính họ.

Một pháp sư không thể chặn phép thuật trên mặt đất.

Scarlett bây giờ có thể ảnh hưởng đến [sức mạnh siêu nhiên] xảy ra xung quanh cô. Tôi không chắc liệu điều đó có khả thi với phép thuật hay không, nhưng rõ ràng là cô ấy có thể chặn việc kích hoạt [Tự đề xuất] của tôi.

Tài năng của Scarlett đã phát triển hơn cả bản gốc.

Lý do có thể là do tôi.

Tôi không thể biết mình đã ảnh hưởng đến cô ấy như thế nào, nhưng Scarlett chắc chắn đã thay đổi.

Thay vì luyện tập và đấu kiếm như thường lệ, cô ấy lại cố đánh bại tôi bằng tài năng của mình.

Đây có phải là những gì mang lại cho cô ấy ý nghĩa tốt nhất?

Có phải cô ấy đã sử dụng khả năng này trong quá trình luyện tập của chúng tôi cho đến nay chỉ vì tôn trọng tôi?

*Kang! Cạch! Cạch!

[Sức mạnh siêu nhiên] của tôi đã bị phong ấn.

"Không có [sức mạnh siêu nhiên] hỗ trợ, cậu cũng không thể sử dụng [Tăng cường sức mạnh ma thuật]."

^{*}Cach!

"Ah!"

Ngay sau đó, ngay cả [Tăng cường sức mạnh ma thuật], vốn cần sự hỗ trợ của [Tự đề xuất], cũng bị chặn.

Đó không phải là Grayden Amorel hay Ludwig.

Scarlett là kẻ thù không đội trời chung của tôi.

Trong tình huống này, tài năng của Scarlett là vô ích đối với bất kỳ ai khác.

Tài năng của Scarlett chỉ ảnh hưởng đến tôi.

Scarlett có thể thua Grayden Amorel, và tôi có thể đánh bại Grayden Amorel, nhưng Scarlett có thể có lợi thế áp đảo trước tôi.

*Kang! Cạch! Cạch!

Điều duy nhất tôi có thể làm trong khi rút lui và hầu như không làm chệch hướng những nhát kiếm không ngừng của Scarlett là vì cơ thể tôi ghi nhớ những điều cơ bản mà tôi đã tích lũy cho đến nay và những thứ nên gọi là câu trả lời sai.

Tôi phải đánh bại Scarlett bằng kỹ năng thuần túy. Nhưng điều đó có khả thi không?

Mặc dù thời gian mà tôi đã sử dụng và thời gian mà Scarlett đã sử dụng khác nhau về chất, nhưng Scarlett lại áp đảo về số lượng.

[Tự đề xuất] đã trở thành một phần của tôi. Bây giờ nó đã biến mất trong một tình huống chiến

đấu, tôi cảm thấy như mình đã mất một cánh tay và một chân.

Tôi đã không nhận ra điều đó khi tôi sử dụng nó như cơ thể của chính mình, nhưng giờ nó đã bị chặn lại, tôi cảm thấy vô cùng trống rỗng và bất lực.

[Tự đề xuất] chiếm phần lớn sức mạnh của tôi. Không có [sức mạnh siêu nhiên], tôi đã bất lực thế này.

*Kang!

Scarlett đẩy thanh kiếm của tôi lên và chém xuống, xoay lưỡi kiếm của cô ấy để nhắm vào cổ tôi.

"Ah!"

*Phập!

*Triệu hồi ngược.

-Royal Class Scarlett thắng set đầu tiên! Tôi đã thua set đầu tiên.

> (Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Thanks For Reading